

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 lutego 2018 r.

Pozwem z dnia 30 sierpnia 2016 roku (data prezentaty) (...) SA z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., Z. B., S. K. oraz K. K. mają zapłacić solidarnie na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwotę 12 402,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. (...) SA z siedzibą w W. swoje roszczenie wywodziła z weksla własnego in blanco wystawionego i wydanego w dniu 26 maja 2014 roku przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., poręczonego przez Z. B., S. K. i K. K.. Weksel zabezpieczał wykonanie przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowy pożyczki z dnia 26 maja 2014 roku, zawartej przez (...) SA z siedzibą w W. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Weksel nie został wykupiony pomimo wezwania (pozew – k. 2-5).

W dniu 10 marca 2017 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie I Wydział Cywilny, sygn. akt I Nc 8239/16, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla (nakaz – k. 57).

W dniu 9 czerwca 2017 roku (data nadania) Z. B. złożył zarzuty od powyższego nakazu zapłaty. Z. B. zaskarżył nakaz zapłaty w całości i podniósł, że (...) SA z siedzibą w W. nie zawarła w pozwie informacji odnoszących się do wysokości roszczenia i sposobu jego wyliczenia, także w zakresie odsetek (zarzuty od nakazu zapłaty – k. 75-76v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2014 roku została zawarta umowa pożyczki nr (...) między (...) SA z siedzibą w W. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Na zabezpieczenie roszczeń wynikających z tej umowy, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wystawiła i wydała do dyspozycji (...) SA z siedzibą w W. weksel własny in blanco poręczony przez Z. B., S. K. i K. K..

D. ód: deklaracja wekslowa, k. 7; weksel, k. 10; okoliczność przyznana, k. 76.

W dniu 21 marca 2016 roku (...) SA z siedzibą w W. wezwała (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., zawiadamiając jednocześnie poręczycieli, do zapłaty kwoty 11 403,35 zł wraz z odsetkami. W związku z brakiem zapłaty, (...) SA z siedzibą w W. wypełniła weksel na kwotę wekslową. Pismami z dnia 20 lipca 2016 roku (...) SA z siedzibą w W. wezwała (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., Z. B., K. K. oraz S. K. do wykupienia weksla za kwotę 12 402,25 zł, wyznaczając termin płatności weksla na 29 lipca 2016 roku.

D. ód: weksel, k. 10; wezwania do wykupienia weksla wraz z dowodami nadania lub odbioru, k. 11-18; ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k. 19-20.

Sąd zważył, co następuje:

Zarzuty od nakazu zapłaty okazały się niezasadne, a nakaz zapłaty należało utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 496 k.p.c., po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Postępowanie nakazowe – zwłaszcza jego druga faza, po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty – jest uregulowane specyficznie. W szczególności wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla nie powoduje, że nakaz ten traci moc. Przeciwnie – nakaz ten w dalszym ciągu funkcjonuje w obrocie, a ponadto jest natychmiast wykonalny (art. 492 § 3 k.p.c.). Sąd, rozpoznając zarzuty od nakazu zapłaty, nie rozpoznaje sprawy od nowa, a jedynie rozstrzyga o utrzymaniu nakazu zapłaty w mocy w całości albo w części bądź o jego uchyleniu i o żądaniu pozwu, odrzuceniu pozwu lub umorzeniu postępowania (art. 496 k.p.c.). Szczególną cechą drugiej fazy postępowania

nakazowego jest odwrócenie ciężaru dowodu – to wnoszący zarzuty musi wykazać prawdziwość podnoszonych przez siebie twierdzeń. Nie jest wystarczające jedynie podniesienie pewnych okoliczności, jak np. częściowego albo całkowitego spełnienia świadczenia, a niezbędne jest ich udowodnienie przez pozwanego. W postępowaniu „zwykłym” obowiązek taki spoczywa co do zasady na powodzie, natomiast w postępowaniu nakazowym po wniesieniu zarzutów spoczywa on wyłącznie na pozwanym.

W zarzutach od nakazu zapłaty Z. B. podniósł, że (...) SA z siedzibą w W. nie załączyła do pozwu ani umowy pożyczki, której zabezpieczeniem był weksel, ani wyliczenia dotychczas dokonanych spłat, ani rozliczenia odsetek od spłaconych rat. Zdaniem Z. B. powód ustalił należną kwotę i wypełnił weksel „jednostronnie”. Na podnoszone przez siebie okoliczności nie przedstawił jednak żadnych dowodów. Sąd uznał to za sposób obrony, natomiast w żadnym zakresie nieudowodniony. Jak bowiem wynika z przedstawionych powyżej rozważań, to Z. B. – podnosząc określone okoliczności – miał obowiązek okoliczności te wykazać. Nie sprostował jednak temu obowiązkowi w całości. Same twierdzenia pozwanego w niniejszym postępowaniu są zdecydowanie niewystarczające, aby czynić na ich podstawie ustalenia faktyczne. W konsekwencji brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia okoliczności podnoszonych przez pozwanego. To wyłącznie Z. B. był zobowiązany do wykazania, że nakaz zapłaty został wydany niesłusznie, czemu nie sprostował. Sąd był zatem zobligowany do utrzymania w mocy nakazu zapłaty z weksla.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji.

S. P. 1 S.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć Z. B. z pouczeniem o apelacji.